

Se verifică lese această compoziție prin calcul; daca se va adăuga în efect la densitatea azotului 0,4860 o dată și densitatea hidrogenului săd 0,1038, sau 0,5898 trebuie să fie egală cu densitatea amoniaculu. Dacă apoi, densitatea experimentală este de 0,596; această densitate se aplice mult, precum se vede, de la teoremetică Ammoniacul fiind format de 0,1038 de hidrogen și de 0,4860 de azot, se deduce compoziția în din sate a ammoniaculu din proporția următoare:

$$0,4860 + 0,1038 : 0,1038 : 100 : x \text{ sau } \frac{0,4860}{0,1038} = 47,59.$$

Așa dacă 100 de ammoniac să cuprind 17,59 de hidrogen și 82,41 de azot.

Ekvivalentul ammoniaculu se determină cînd cantitatea acestei gaze, care se componă cu un ekvivalent de acid clorhidric și spre a forma chlorhydratul de ammoniac. Să presupunem că ammoniacul și acidul clorhidric se unesc în volăme egale și spre a constitui chlorhydratul de ammoniac. Fiindcă ekvivalentul acidului clorhidric este reprezentat prin 4 volăme, ekvivalentul ammoniaculu vorbindu-se asemenea la 4 volăme.

Așa dacă ammoniacul este format de 2 volăme de azot și de 6 volăme de hidrogen kondensate în 4 volăme; formula sa în ekvivalent este AzH^3 , și greutatea acestei ekvivalente este 212,5. În efect:

$$\begin{aligned} 1 \text{ ekvivalent de azot.} &= 175,00 \\ 2 \text{ ekvivalent de hidrogen.} &= 37,50 \\ 1 \text{ ekvivalent de ammoniac.} &= 212,50 \end{aligned}$$

Preparare. — Prepararea ammoniaculu este întemeiată asupra proprietății că este un acid fix și de aici ronii din combinație săle saline. Toate sărurile ammoniacale ar putea să fie deosebite la această preparație; dacă se intreprindează că presepararea chlorhydratului de ammoniac, că se găsește că împărțită în formează.

Se intreprinde într-o matrasă, săd mai bine într-o copă de pămînt, greutatea egale de calce și de sare